

תלמודו בידו

דף עו עמוד א

יבמות

- א] נסתם הנקב של השכבת זרע ויוצא במקום יציאת מי רגלים, האם כשר ?
- ב] ניקב הגיד נקב קטן ונסתם מאליו או בידי אדם, האם נפסל ?
- ג] מטיל מים מנקב השתן ונקב הזרע, האם נפסל ?
- ד] נשים המשפשות נקבתן זו בזו, האם נפסלו לכהונה ?
- ה] האם ישראל פצוע דכא מותר לישא גיורת או נתינה שנתגיירה ?
- ו] האם פצוע דכא כהן מותר לישא נתינה שנתגיירה ?

- א] סבר רב ביבי: כשר, שהרי אינו לא פצוע, ולא מעוך ולא כרות. רב פפי: פסול, כיון שהשכבת זרע אינה מתבשלת ונגמרת, ואינו ראוי להוליד.
- ב] מאליו: אם כשרואה קרי נקרעת סתימת הנקב ומתרחבת מחמת דוחק הזרע, פסול. בידי אדם: נקב קטן כשר. נקב גדול אין לו תקנה בסתימה, כיון שחוזר ונקלף.
- ג] רבה בר רב הונא: פסול, שהשתן מונע מן הזרע להתבשל. רבא: כשר.
- ד] רב הונא: פסולות משום זונה. לרבא: כשרות, שאין זה אלא פריצות בעלמא.
- ה] מותר בגיורת, שאין היא בכלל "קהל". ומותר אף בנתינה [שהיא משבע האומות].
- ו] רב ששת: מותר בנתינה, כי אין לו קדושת כהונה ואך כהן כשר אסור בה משום זונה. כשם שישראל פצוע דכא מותר בנתינה, מפני שאינו עומד בקדושתו.
- סבר רבא: אסור בנתינה. ודוקא לישראל פצוע דכא מותר, הואיל ואף לישראל כשר האיסור אינו אלא מדרבנן, ולא גזרו על פסולי קהל.
- מכיון שפסולי קהל אינם שכיחים.
 - לא אסרום אלא משום שאין ראוי להתערב בהם מפני שאינם רחמנים.
- רבא: מותר. שנתינה לאחר גירותה אסורה מן התורה משום "ולא תתחתן בם", וכשהותרה לפצוע דכא משום שאינו עומד בקדושתו, אף כהן בכלל.